

Библиотека
Хумор и сатира

ISBN 978-86-7974-012-0

Copyright © 2007. by “Alma” &
Pija Markovic

Ова публикација у целини или деловима не сме се умножавати, прештамповати или преносити у било којој форми или било којим средством без дозволе аутора или издавача, нити може бити на било који начин или било којим другим средством дистрибуирана или умножавана без одобрења издавача.

Сва права за објављивање ове књиге задржавају аутор и издавач по одредбама Закона о ауторским правима.

Илија Марковић

АФОРИЗМИ

- избор -

Алма

Београд, 2007

**Правимо државу
какву свет
није видео.
Ако успемо,
неће ни видети.**

Прва Југославија,
друга Југославија,
трећа Југославија.
Продато!

Сатиричар измишља
ОНО ШТО ВИДИ.

Афоризам је
књижевно дело у
наставцима.
Наставља се тамо
где памет стане.

Афоризам је
феномен поднебља.
На нашој ветрометини
укрштају се
руже ветрова и јебиветри.

Где буја коров,
афоризам је
сјај у трави.

Афоризам:
три мисли
у две речи.

Јуче се све
није могло рећи.
Данас се све
може прећутати.

Лако је извадити
зеца из шешира.
Изведите ви магарца
испод шајкаче.

Нико не сме да писне
док цар животиња
не рикне.

Срп и чекић су
хладно оружје.

Петокрака је
прогресивнија од
компаса.
Показује више страна.

Кад свако вуче
на своју страну,
сви вуку
на његову.

Диктатура пролетаријата
је успешно
приведена крају.
Од пролетаријата
ни трага
ни гласа.

С њим нисмо
у сродству.
Може да нам ради
шта хоће.

Да га је Отац нације
правио по сећању,
на нешто би и лично.

Велики Србин
виши је од малог Србина
за нечију главу.

Нема еколошке државе
без чистке
у медијима.

Пробио сам
медијску блокаду.
Пуцао сам у телевизор.

Шта вреди што ће
укинути
смртну казну,
ако остане
државна телевизија.

Гуске су спасиле Рим,
а вас неће
ни новинарске патке.

Кад не гледам ТВ,
мислим да ће се нешто
десити.
Кад гледам,
не мислим.

Док смо ТВ претплату
плаћали преко
струјомера,
знали смо
цену мрака.

Невиђен инцест:
јебо слику своју!

Кучкин син!
Пас му јебо матер!

Да је пас
човеков најбољи
пријатељ,
мишљење је човека,
а не пса.

Кад год одлучим
да насликам стварност,
модел ми се помери.

Доушник је
дописни члан
Полицијске академије.

У грудима Првог
Батинаша
срце не куца.
Бије!

Демонстрације би
прошле мирно
да се народ није
окупљао.

Опасност вреба
на сваком кораку.
Зато народ
пузи.

Турци су били
и прошли.
Ови само бију.

У изборној трци
победио је стартер.
Имао је пиштољ.

Да имамо јаја,
гађали бисмо их
мућковима.

Не треба бити превише
мудар
па знати
да су Срби
увек у праву.

Кад смо урадили
све како ваља,
исоставило се
да то нисмо ми.

Што обећаш –
уради.
Што ти обећају –
заборави.

Ратни пожар је букнуо
кад смо се најмање
надали.

Баш смо припаљивали
лулу мира.

Сви су напустили Србе.
Једино нам је смрт
осведочени пријатељ.

Предали смо се
раду.
Дигли руке.

Ко дуже чека посао,
пре ће га добити.

Плате су из два дела:
од шаке
до лакта.

Кад плату примимо
из два дела,
не знамо који нам је.

Инфлација је почела
у рату.
Када је један Немац
вредео
сто Срба.

Мумија ћути
као заливена.
Чува тајну
пирамиде власти.

Србин не би пуцао
у Србина
да није био сигуран
да ће га погодити.

Већа риба
гута мању.
Велика Србија –
Србију.

Србин у Загреб!
Срби из Загреба!

Ко пређе
на Дрини ћуприју,
уђе у
Проклету авлију.

Србија узвраћа ударац.
Буса се
у прса!

Велика Србија је
део копна
настао раслојавањем коре
ВЕЛИКОГ МОЗГА.

Пред законом су
сви једанки,
али није закон
пред свима.

Србија мора бити велика.
У постојећу не могу да
стану
сви проблеми.

Лопови су се ухватили
за џепове и заиграли
козарачко коло.

Да не беше вође,
лопови би покрали све.

Они немају шта да крију
од свога народа.
Што су имали,
сакрили су.

Раде двократно,
краду нон-стоп.

Пљачка им материна!

Једни лажу,
други краду,
трећи пљачкају.
Добро је кад се зна
шта ко ради.

Они не лажу,
не краду,
не пљачкају.
Они нису на власти.

Власт не сме да запне
из петних жила.
Корупција брзо
пусти корене.

Још се нису стекли
услови
за борбу против
криминала.
Стицање је
у току.

Омча је стезник
на високом нивоу.

Да није капуљаче,
не бисмо препознали
целата.

Пустили су ме
уз високу кауцију.
Платио сам
главом.

Ако је ћутање
одобравање,
највећу подршку имате
од мртвих.

Смрт би наступила
тренутно
да нисмо петнаест година
симулирали живот.

Све је могло
и горе да се заврши.
Могли смо
преживети.

Не дајемо знаке живота,
да не бисмо открили
свој положај.

Какав кошмар!
Сањамо
да смо живи.

Сви против једнога –
сан.
Један проти свих –
јава.

Уснио сам диван сан.
Не смем
да га испричам.

До мира смо дошли
уз огромне жртве.
Сваки други пут био би
линија мањег отпора.

Лако је препознати жртву.
Понаша се
као мува без главе.

Неписмен председнички
кандидат
не скупља потписе,
већ крстове.

Реци без повратка
извор је
Ушће.

Велика Србија је
ћорак.
Усмртио је више Срба
него сви
бојеви меци.

Србин који бар једном
није
погинуо за српство
није патриота.

Још не знам
да ли сам патриота
или издајник.
Чекам резултате
референдума.

Земља припада ономе
ко нас обрађује.

Србија је подељена.
Једни су против вође,
други против његове
супруге.

Срби су независни.
Од њих ништа не зависи.

Против српског народа су
сви
који му желе
добро.

Ко пре
Косовки девојци,
његове љуте ране.

1389-1999-2007.

$$2007-1389=618$$
$$=6+1+8=15\%$$

Чојство је
кад Црногорац брани
Србина у себи.
Јунаштво је
наопако.

Не завиде Црногорци
Србима
што су под једном
шљивом,
већ што су
у хладовини.

Ако нас од Црне Горе
дели марка,
са Ираком нас спаја
динар.

Црногорци су нам
највернији.
Они су нас последњи
напустили.

Усвојили смо
Уставну повељу
и закон о њеном
спроводу.

Не могу сви Срби
у Европу.
Мора неко
да чува кућу.

Доказано је
да се континенти
померају.
Некада смо били
део Европе.

Ако је срећа у несрећи,
онда су Срби
народ најсрећнији.

Наређење је стигло
са највишег места.
Из подземног склоништа.

Јапанци сваке године
учине корак напред.
Срби не могу да издрже
такав темпо.

Ако је риба и по
динар и по,
колико нас кошта
сом?

Србија је земља изобиља.
У њој има
што нигде нема.

Учећи се на грешкама,
Срби су научили
да греше.

Зашто се само
за једну врсту грешака
плаћа
алиментација?

Нула је број
један.

Принчеви су
из бајке.
Наш је дојахао
из басне.

Где орози кукуричу,
зоре не свићу.

Какав лото
и спортска прогноза!
Један погодак –
сви добитници.

Изабрали смо
најгорег.
Нисмо смели
да ризикујемо.

Страшни суд –
празан тањир.

Не бојимо се глади!
Већ његовог апетита.

Гладни слушају
отворених уста.

Диктатура је
облик владавине
у којој диктатор не влада
собом.

Диктатор и треба да иде
по тепиху.
Да не би згазио
Земљу.

Политика свршеног чина
уродила плодом.
Крунски сведок –
дете.

Није он
завео диктатуру.
Она је њега.

Да није цвета у коси,
не би се у глави запатило
семе зла.

Да не беше цвета у коси,
не би Едип намирисао
мајчину душицу.

Зар и ти,
сине Едипе!

Ако вам је истина
прирасла за срце,
вашој болести
нема лека.

Говорите слободно!
У Србији
нико никога
не слуша.

Кад је рекао
да је лагао,
говорио је истину.

Ко нема јаче доказе,
служи се чињеницама.

Када је сумња основана,
чињенице су
сувишне.

Слободно реците
шта вас мучи.
Нећемо вам ништа.

Обећао је оно
што није могао да испуни.
Испунио је све што
није смео да обећа.

Да бане Стаљин
без бркова,
не би се знало
ко је ко.

Откад су му
запушили уста,
боље чује.

Кад су сви на линији,
линија се не види.

Време ради за нас.
Нико не пропада
тако дуго
као Срби.

Вођа има
право на профит.
У сваком афоризму
учествовао је
с 50%.

Вођа је
у свакоме од нас.
Иде нам на јетру.

Вођа је наше благо
непроценљиве вредности.
Још не знамо колико нас
кошта!

Злочина је било
и на нашој страни.
Правили су их
други.

Осудили смо злочин.
И злочинца бисмо
да није патриота.

За њих сам дигао
два прста:
средњи
и још један.

Сенке прошлости
направиле су значајан
помак
напред.
Постале су мрак
садашњости.

Откад је Вођа
изгубио компас,
служи се штапом.

Да ли су пруге
на лудачкој кошуљи
усправне,
зависи од положаја
који заузима лудак.

Кад смо сазнали
да је наша шанса
у нашим рукама,
ухватили смо се
за главу.

Кад сви говоре
једно те исто,
свако мисли друкчије.

Од народа
који се прави луд
луђи је само владар
који се прави паметан.

Спојили смо
радне и нерадне дане,
па не знамо
који су нам који.

Његов повратак
био би тријумфалан
да није промашио
капију.

Власт није показала
све што зна.
Шта не зна –
показује.

Чим сам видео
васпитну палицу,
знао сам да ће разговор
бити
информативан.

Информативни разговор
је временски ограничен.
Док не исцури песак
кроз мокраћне канале.

Он има децу,
па шта?
Имали смо и ми.

Људождери
бирају вођу
према свом укусу.

Што ће земљи младост?
Земљи треба ђубре!

Откривају младе таленте.
Задижу им
сукње.

Нико не зна
где су границе Велике
Србије.
Млади их траже
на свим меридијанима.

Да би их сунце огрејало,
млади су морали
да ухвате маглу.

Променили смо свет.
Окренули га
против себе.

Чим се интегришемо
са Европом,
вратићемо се по делове
изгубљене земље.

Венерин брег је
трусно подручје.

Кад су обрадили предмет,
пустили су га кући.

Отаџбина је
у опасности.
Носимо је у срцу.

Афоризам је
кап истине
у којој се прелама
море глупости.

Црвени октобар
плус црвени јул
једнако је
црни петак.

Зид је најтврђи
у висини главе.

Зашто смо се одлучили
за њега,
сам ђаво зна.
Њега смо консултовали.

Откад је пукла тиква,
грицкамо семенке.

Европа је комплетна.
Само смо јој ми фалили.

За овако
величанствен пораз
вредело је жртвовати
све победе.

Нема побеђених,
нема поражених,
нема преживелих.

На броду лудака
кормилар управља
капетаном.

Ко одбије одликовање,
заслужује
орден за храброст.

Ако је 5. октобра
била револуција,
ми смо првоборци.
Ако је еволуција –
мајмуни.

Какви су темељи
демократије,
зна подземље.

Наша је демократија
пример за углед.
Народ може да мисли шта
хоће
и да ради
шта Му је воља.

Ако не може милом,
може демократским
средствима
принуде.

Демократска власт је
обећала промене
и испунила обећање –
променила се.

Пањеви су
посекли стабла.
Да би обезбедили
кворум.

Није влада у сенци.
Сенке су у влади.

Нема нам спаса.
Ова влада нема куд
да побегне.

Најдубљи газ
има брод
који тоне.

Сви су били
на мојој страни.
Зато се чамац
и преврнуо.

Странке су се договориле
да буде како мора бити,
међутим,
нису поштовале договор.

Странке су
постигле консензус.
Не слажу се
ни у чему.

Опозиционе партије се
боре за власт.
Владајућа је против.

Било је густо
док нисмо збили редове.

Како веровати народу
који једанпут гласа за
једне,
други пут
за исте?

Ми нудимо највише.
Украшћемо најмање.

После избора
пензије ће редовније
изостајати.

Сви би да нам помогну.
Али нико нема петљу
да измакне столицу.

Срби су
мали народ.
Ниједном проблему нису
дорасли.

Није проблем
што власт нема већину,
већ што већина нема
власт.

Проблем је у нама.
Не можемо да га сваримо.

У нашем лудилу
нема система.
У нашем систему
не мањка лудила.

Ко пети октобар пише
масним словима,
не пости.

Сарадња је двосмерна:
они нама списак
оптужених,
ми њима
све по списку.

Судство је независно.
Ради што му је воља.

Вођа мора да крши устав
само зато
што нико није савршен.
Па ни устав.

Нико није крив
док се не докаже
супротно.

Полиција је заслужила
већа признања од
оних која је изнудила.

Њих ова широкогрудост је
толика
да се увек може наћи
места
за још једно
одликовање.

Чим се ослободе
јарма,
Срби легну
на руду.

Од сваког човека
испадне
ГОВНО.

Код нас нема
лудих крава.
Стока се опаметила.

Еколошка катастрофа!
Све мирише на усрану
мотку!

Срби су
велики народ.
Нема рата који их може
заобићи.

Хаг је
локомотива развоја.
Ради на пару.

„Слободно!“ –
чу се глас
из ћелије.

Види Хаг,
па умри.

Нико његов
није умро
природном смрћу.
Нећемо ни ми.

Хвала што не пушите,
не пијете,
не једете!

Сатиричар који зна
где је власт танка
увек извуче
дебљи крај.

Нема нас
на списку несталих.
Је ли могуће
да смо у животу?

Право на жалбу
не одлаже извршење
смртне казне.

Убијени су
ван животне опасности.

Ако сви не погинемо,
од нас неће бити ништа.

Нисмо ми
мимо света.
Свет је у мимоходу
пored нас.

Све је стало.
Само гробља расту.

Збиља,
шта је иза циља?

Да би посадили
дрво мира,
ископали су
земљу.

За обдукцију лешева
има времена.
Треба најпре сахранити
живе.

Кад је осматрач викнуо
„Земља на видику!“,
мислио је
на дно.

Нисмо изгубили
све битке.
Само оне
у којима смо учествовали.

Испало је добро.
Остало је лоше.

Тачка је нула
која се повукла
у се.

Рекох и спасих
душу своју.
Тело, извини!

О Њему се
све може рећи у једном
афоризму.
Само,
има ли смисла
трошити толико речи?

Да зло буде веће,
не знамо колико је.

Како да препознамо
истину,
кад се с њом нисмо
сретали?!

Устајте овде!

Од Косова направили
мит,
од мита корупцију.
Како би спремно
дочекали
власничку
трансформацију.

Испаравање је
финансијска трансакција.

И кад не ради
телевизија емитује
мрак.

Полиција ради
на расветљавању случаја
– држи свећу.

Привреда се захуктава:
„Ћиху-ћиху-ћиху-ху!“

Толико смо избезумљени
да нас и будале
питају шта нам је.

Док не одсвирају своје,
нећемо знати
ко је прва труба.

Не је негација.
Њет –
афирмација.

Ко наброји све мафије,
добиће једну
гратис.

Ко то каже
Србија је мала,
не лаже.

Партија на власти
не игра до голих краљева,
већ до огољених пешака.

Јунак петог октобра
јаше
на челу пете колоне.

Где је батина васпитна
палица,
батинаши су
просветни радници.

GraSS!

Кад влада потегне
чињенице,
истина извуче
дебљи крај.

Патриотизам који се буса
родном грудом,
мрви земљу.

G17+-G17+=G17+

Да би што пре угледао
светлост дана,
устав треба донети
преко ноћи.

Највише се лаже
пре избора
и после избора.

Лудо смо се провели.
Немамо појма
ни где смо били,
ни шта смо радили.

Жалопојка је
последња песма
Косовског циклуса.

Да ми је неко раније рекао
да ћу живети као пас,
ујео бих га.

Надмашили смо себе.
имамо више промашаја
НО ШТО СМО ИМАЛИ
МЕТАКА.

Још бисмо јели златним
есцајгом
да је главни кувар
на време бацио кашику.

Откад сам рекао
шта мислим о власти,
власт мисли о мени.

Плагијатор се кити
туђим пером.

Скромност у свему
и свачему
не води ничему.

Вођа увек има резервну
варијанту.
Он или нико.

С њим живимо брже.
Док трепнеш,
прође нас воља за
ЖИВОТОМ.

Гаја и Влаја су
у скамијама.
Раја на улици.

Ко зна, зна.
Ко не зна, информисан је.

Убијени у појам се добро
осећају.

Поданицима који не могу
да сваре ову власт
у помоћ прискачу
унутрашњи органи.

И ја сам добио телеграм
подршке!
Полиција поручује:
„Држ се!“

Дати живот за Вођу –
најпримитивнији облик
трампе.

Социјализам и комунизам
не треба
доводити ни у какву везу.
Посреди су системи
без везе.

Не зна се тачан
број полицајаца.
Стално се рађају нови.

Ко верује својим очима,
склон је и другим
пороцима.

Нити комуниста све зна
нити слепац све види.

Полиција не газе
демонстранте.
Образујући се уз рад,
савлађује пређено
градиво.

Што је Он добио на
времену,
Срби су изгубили на
простору.

Демонстранти су се
обраћали свим
институцијама система.
Само им је полиција
изашла у сусрет.

Кад број слепих путника
пређе половину,
већина одлучује о
капетану брода.

Ми смо били голи и боси
док сте ви о нудизму само
сањали.

Потврда из катастра:
ваше земље нема.

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

ИЛИЈА МАРКОВИЋ

Заступљен у антологијама,
домаћим и страним.

Превођен на осамнаест
језика.

Бавио се карикатуром
и енигматиком.

Уређивао
библиотеку ЈУ-сатира
и „Коприве“ новосадског
„Дневника“.

Добитник бројних награда,
као аутор, уредник, издавач.

Објавио доста књига.

Живи у Новом Саду.

Илија Марковић
АФОРИЗМИ: ИЗБОР

<i>Рецензент</i>	Мирослав Егерић
<i>Корице</i>	Милан Бештић
<i>Слике (детљи)</i>	М. Петковић
<i>Лектор</i>	М. Чанадановић
<i>Издавач</i>	„Алма“, Београд
<i>Главни уредник</i>	Ђорђе Оташевић
<i>Штампа</i>	Скрипта интернационал, Београд
<i>ISBN</i>	978-86-7974-012-0
<i>Тираж</i>	500

www.alma.co.yu
almabg@sezampro.yu

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије

821.163.41–84

МАРКОВИЋ, Илија

Афоризми : избор / Илија Марковић. – Београд : Алма, 2007 (Београд : Скрипта интернационал). – 142 стр. – (Библиотека Хумор и сатира / [Алма])

Тираж 500.

ISBN 978-86-7974-012-0

COBISS.SR-ID 143632396